

Ziwenja dla, ja nichoho druhoho hodny
nejsym, hac̄ so by me do Helje saczi-
fnyt. Ale ja pozadam ſebi jeho Sswjatoſz,
so by me ſwecziež chynt, ſjenej
druhej ljeſſchej a wiecznej Sswjatoszju,
da možu ja ſo teho wiecznego Ziwenja
wieszje troschtowac̄, a je doczakac̄. To
nochzedža ani Bamž, ani Bifkopojo
ſtyshecz, pschetož woni derje widia,
ſhto by ſteho pschischto, menujzy, ſo
nebnychu Schtyſſen a Kloschtery, Mſcha
a wschitke jich falschne Bože Sſlužbe
dofho wobſtale, tehodla djeria tak
twerdzie na tem, ton najwetschi Thel
ſwojego Čjela dla, ton drubi a men-
ſchi Thel tehodla, dokelž ſo nadžija psches
nje ſbožni bvdž. To nečini Jan,
Pawol teiſch niz, czi nochzedža ſwoju
Praudosz a Sswjatosz ſhowac̄.

Tak dyrbia teiſch wschizy Rſcheszijen-
jo cjinic̄, a ſ Pawolom rez: Moja
Sswjatosz je ſimerdžiazy Merjad a Blo-
to psched Bohom, dyj bvh chynt psches
nju tu Saſkužbu teje Nadn a wieczne
Ziwenje pyttac̄, a ſ Janom: Moja
Sswjatosz je stare Hadreshečo, dyj ju
pshecziwo tej Sswjatoszi a tym ſskut-
kam Kryſtušowym rachnowac̄ chzu.
Ale czi Podjanszny nochzedža ani Merjad
ani Hadreshečo, ſe ſivojej Mſchu, Sſlu-
benjami, Poſzenjom a Modlenjom bvdž,
ſabija nas tehodla, ſo je ſnimi nedžerži-
my, a ſo my tych Ludži na drugi a he-
ſchi Puc̄ poſaujemy. To je da jena
ſta jeschrerſta Schlacta, ſotrejž nidn
nicžo dobrehu wuroſz nemože, woni
budža namakac̄, ſhtož pyttaju. Dajcze

vak nam ſedžbowac̄ na ton Ert a Porſt
Janowy, ſotrejž nam ſwjetſi a po-
kaſuje, ſo nebnychym naſcheho Knesa, a
naſ ſbožnychęzinjazeho JЕſuša Kry-
ſtuſa pscheladali, a jeho nefalnyli, do-
kelž naſ tak ſwjeru knjemu wodži, a
poſkaſuje.

To je ta najwoſebnicha Wuc̄ba ſteho
dženſniſcheho Szenja, ſo Jan tak
ſwjeru wot ſo kBrystuſej poſkaſuje, ſo
tak jara ponizuje, a Kryſtuſa tak wo-
ſoko poſbjehuje a kwali. Ta druha
Schtuſa je, ſo czi Pharisejszy a Wo-
ſchi Mjeschnizy k Janej ſzelu, a jemu je-
ho Chczenje a Prjedowanje kotrež won
cžinesche ſakasuja, ſo by je nečinit, do-
kelž won ſam praji: So neje ani Kry-
ſtus, ani Helias, ani jedyn Propheta.
Dalje, dokelž won jene Koſdželenje czi-
nesche, bes ſwojej Chczenizu, ſotrejž
won chciſche jako jedyn Wetroc̄k, a
bes tej Chczenizu Brystuſowej, kotrejž ſam
ton Knes je, a teho Ducha jeno ſam
daci može.

Tajzy dwie Schtuſy dljeje wuklado-
wac̄, by tudn dofho traſo. To vak
dyrbi ſo colla ſnich mjerkovalac̄ a naſu-
knuc̄, fakt ton Sswjet, a woſebi to,
ſhtož we Sswjeczi mudre a woſoče je,
Božich ſkutkow Neſcheczel je, a chze je
rad poduſkyč a ſahubic̄, kajž czi Wo-
ſchi Mjeschnizy a Pharisejszy tudn czi-
nia. Ale Jan ma praveho Ducha a
Mož Heliaſa, to je, jenu nepoſtrojenu
Wutrobu, a neda ſebi, ani vriedowac̄
ani chciſche ſakasac̄, hac̄ jeho Herodasch
ſa ſowu doſaže, do Thurma cziſny, a
na